

at ligge indenfor Amtsraadskredsens Grændser. De ligge indenfor et Amts Grændser, men Amtsraadskredsen falder sammen med Landcommunerne, og altsaa begrænses en Kjøbstad altid af en Landcommune, men indenfor en Amtsraadskreds ligger der ingen Kjøbstæder, undtagen paa Bornholm, hvor Amtsraadskredsen som bekendt tillige omfatter Kjøbstæderne. Man vil sige, at dette jo er en Ubethdelighed. Ja, det er ganske vist en Ubethdelighed, det er, hvad jeg vil kalde noget heelt Usthyldigt, og naar det altsaa ikke var blevet modsagt, skulde jeg ikke have spildt et eneste Ord derpaa. — Det glæder mig ved Siden af den Uenighed, som saaledes finder Sted mellem den høitærede Minister og mig i vor Betragtning af disse Punkter, at kunne være fuldkommen enig med ham i, hvad han bemærkede i Anledning af Vædringsforslaget til § 6 om det høit usædvanlige i, at der var en præklusiv Frist for Indsigelser mod Redlæggelsen af Landeveie. Jeg har af den Grund ikke tiltraadt det Forslag, som er stillet af den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) og den ærede 10de kongevalgte Landssthingsmand (Næssing), idet det forekom mig, at der var Noget af denne Slutning, der ganske vist burde blive staaende, og Noget, der burde udelades. Jeg er meget enig i hele den Betragtning, som det ærede 10de kongevalgte Medlem gjorde gjældende, undtagen forsaavidt, at jeg vedblivende anseer det for høit ønskeligt, at der med Hensyn til Redlæggelsen af Veie sættes en Frist, inden hvilken Indsigelser skulle gøres gjældende, hvilken Tidsfrist da forekommer mig passende at kunne regnes fra det Dødtidspunkt af, da den Redlæggelse, som er bestemt at skulle finde Sted, virkelig er udført. Jeg holder nemlig dette for det sikkreste Tidspunkt at regne Vedkommendes Kundskab om Veiens Redlæggelse fra, naar den begynder at bruges af de tilstødende Lodseiere, eller naar den paa anden Maade er betegnet saaledes, at det sees, at der nu ingen Veie er længer. At give Vedkommende den bevislige Kundskab, som han efter det foreliggende Forslag skulde være i Besiddelse af, vilde være en meget vanskelig Sag, fordi det i Tilfælde af denne Art vilde være umuligt at vide, hvem der er

de Vedkommende, som have Interesse i, at denne Veie ikke nedlægges, medens det paa den anden Side er af den høieste Vigtighed for Communen idetmindste i Aar efter Veiens Redlæggelse at kunne sige, at Ingen har Noget derpaa at tale, saa at den altsaa kan sælge Veien til de tilstødende Lodseiere, uden at risikere at komme til at bøde for en saadan Transaction. Da den høitærede Minister imidlertid vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, vil der maaskee, om Vædringsforslaget vedtages, til 3die Behandling kunne skee en Forandring i denne Henseende. Foreløbig skal jeg imidlertid stemme for det Forslag, der er stillet til § 6, som iøvrigt ganske vist forekommer mig at være en Forbedring af Loven.

Indenrigsministeren: Jeg skulde ganske vist ikke saa tidligt have taget Ordet igjen, naar ikke det ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen) havde villet hævde, at det var et gennemgaaende Princip i Lovforslaget, som jeg paa ingen Maade kan erkende findes i det, det nemlig, at der ikke skal lægges nogen forøget Byrde over paa nogen Commune. Jeg troer, det ærede Medlem skal have ondt ved at godtgjøre noget Saadant, og i alt Fald forekommer det mig, at det maatte være i hans Grindring, at jeg under Behandlingen af den anden Lov, som staaer i nær Forbindelse med denne, fremhævede, at hvad man havde besluttet sig til at gøre for at udligne de forskellige Byrder, havde man gjort af Billighedshensyn og ingenlunde for at fyldestgøre nogen Retsfordring, og at det var klart, at Vedtagelsen af dette Lovforslag baade vilde formindske og forøge Byrderne for forskellige Communer og det i et meget stort Omfang. Det forekommer mig, at det vilde være meget urigtigt at fastholde de Forslygtelser, der nu bestaae for Amtene, til at vedligeholde Broer paa Bveie; jeg seer ikke den sferne Grund til fremdeles at fastholde et saa abnormt Forhold som dette, naar man, vel at mærke, samtidigt giver Amtsraadet fuld Frihed til at bidrage til extraordinaire Arbejder i Communerne efter eget Lykke og Skjøn. Der er jo desuden flere andre Bestemmelser, som i høi Grad ville kunne lette Byrderne i de enkelte Communer.